

AKTUÁLIS HÍREINK

November 1-jén, szombaton 13 órakor imádkozunk a temetőben Békés Géza atya, majd első parókusunk, Vaszkun György atya sírjánál. **November 2-án**, vasárnap a Szent Liturgia végén pannachidát végzünk családtagjainkért, hozzátartozóinkért, egyházközségünk elhunyt papjaiért és híveiért.

Felnőttek Katekézise a hónap folyamán november 4-én és 18-án lesz.

Havi imaszándékainknak megfelelően a Szent Liturgiát november 5-én a lelki- és szeretetválsággal küzdő családjainkért, 6-án az áldott állapotban lévő édesanyákért és a gyermekáldást kérő házaspárjainkért, 7-én Rózsafüzér Társulatunk elhunyt tagjaiért ajánljuk fel.

November 8-án, szombaton, Szent Mihály és az összes Mennyei Erők ünnepét üljük. A ½ 10 órai Szent Liturgia után **Özvegyek Találkozója** lesz a parókián előadással, beszélgetéssel, agapéval. Szeretettel várjuk özvegyként élő testvéreinket!

Nyílt napot és pályaválasztási szülői értekezletet tart a nyíregyházi Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskola és Gimnázium **november 12-én, szerdán**. Az óralátogatásokra 9-13 óra között nyílik alkalom, a szülői megbeszélés 17 órakor kezdődik. Jó szívvel biztatjuk a kisgyermekes szülőket, illetve a pályaválasztási döntés előtt álló fiataljainkat: válasszák nyíregyházi görögkatolikus oktatási intézményeinket!

November 15-én megkezdődik egyházunkban a **karácsonyt megelőző bűnbánati időszak**. Böjttel, önmehtagadással, több szeretet-cselekedettel igyekezzünk készülni az Isten Fiának üdvözítő közénk jövetelére.

November 21-én, pénteken teljes istentiszteleti renddel tartjuk az Istenszülő templomba vezetése ünnepét.

Képviselőtestületünk idei **lelkigyakorlata** Máriapócsra lesz november 28-29-én (péntek délutántól szombat estig). A testületi tagok részvétele magától értetődő, de nagy örömmel vesszük házastársuk bekapcsolódását is. Hívjuk azokat is, akik nem tagjai a testületnek, de lelki igényük egy Istenre figyelő hétvége közös eltöltése az Istenszülő kegyhelyén. Az utazás megbeszélése, pontos egyeztetés november 16-án a Szent Liturgia után.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal átutalta a **Kertvárosi Közösségi Életért Alapítvány** számlájára az adózók 1%-os felajánlásaiból összeadódott, alapítványunk javára felajánlott 145.316 forint összeget. – Köszönjük a bizalmat és a segítséget mindazoknak, akik kedvezményezettként alapítványunkat jelölték meg. Tisztelettel kérjük támogatásukat a jövőben is.

* * *

Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3. – www.kertvarosigorogok.hu
Tel. 30/415-50-92; E-mail: obbagy@upcmail.hu – Kiadó: Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2014. NOVEMBER

ELSŐÁLDOZÁSRA KÉSZÜLŐ GYERMEKEINK

Minden testvérünk buzgó imádságát kérve örömmel adjuk hívő közösségünk tudtára, hogy idén ősszel öt gyermekünk részesül első alkalommal a **Szent Eucharisztia** szentségében. Az elsőáldozás időpontja évről évre az Istenszülő templomba vezetése ünnepéhez legközelebb eső vasárnap. Idén ez a nap **november 23.** lesz. **Jelöltjeink:** Chrenkó Martin, Dankó Anna, Gagna Kende, Gagna Noel, Mélykúti Alma. Közvetlen készületükhöz kérjük a segítő, együttműködő fohászokat.

Amikor az imádságban együtt dobban a szívünk első szentáldozásukra készülő gyermekeinkkel, mindnyájan megtapasztalhatjuk a „testvérek vagyunk Krisztusban” felemelő bizonyosságát, az eucharisztikus közösség Istenhez emelő örömét, s Krisztus Teste, az Egyház élő és életető valóságának titkát.

* * * * *

A SZEMÉLYES IMASZÁNDÉK KÉRÉSÉNEK ASZTALA

Hétköznaponként bárki kérheti, hogy a Szent Liturgiát kérésének megfelelő szándékokra ajánljuk fel. Üdvös és tanácsos is misét mondatni, azaz Szent Liturgiát felajánlani, élőkért és holtakért is. Vasárnaponként ugyanakkor az egész egyházközségért ajánljuk föl a Szent Liturgiát; csak kivételes alkalmakkor (többnyire temetés kapcsán) végzünk külön halotti megemlékezést. Nem egy egyházközségben megfigyelhetjük ugyanakkor, hogy egy kis asztal rendelkezésére áll a templomban azoknak, akik a Szent Liturgiában valamilyen személyes szándékokra imádságot szeretnének kérni. Ezt a gyakorlatot kertvárosi templomunkban is bevezetjük.

A kitett papírosokra lehet felírni a szándékot: kérhetünk könyörgést élő hozzátartozónkért (betegért, utazóért, nehéz élethelyzetben lévőért, név- vagy születésnaposért), illetve elhunyt szüleinkért, rokonainkért. A könyörgésért felajánlott összeget az asztalkán lévő kosárkába helyezzük el. A papírokat a ministránsok apostol-olvasás alatt gyűjtik össze. A Szent Liturgiát végző pap a személyes kérések könyörgéseit az evangélium utáni ekklesiában imádkozza el.

AKI ANGYALLAL TALÁLKOZOTT (Szent Mihály és a többi angyal ünnepére)

– És hogy néznek ki az angyalok, tisztelendő bácsi? – kérdezte az egyik hittanos kisfiú.

A fiatal lelkész kinézett a falusi iskola ablakán, tekintete magához ölelte a poros udvart, a kerítés menti kókadt akácfát és a távolabb megbúvó alföldi tanyákat. – Tudod, kisfiam, a Biblia szerint az angyaloknak nincs szárnyuk és mindig fiatal férfiak. Gábornak, Mihálynak hívják őket. És mindig ott vannak, ahol szükség van rájuk, ahova Isten küldi őket – válaszolta.

A gyerekek hitetlenkedtek: – De ezen a képen kislány az angyal és még szárnyai is vannak! – húzott elő az egyik gyerek egy szentképet. Az egyetemről alig pár éve kikerült fiatalember elgondolkodva nézett maga elé.

– Találkoztam egyszer egy angyallal – mondta csendesen.

– Meséljen, pap bácsi! – kérlelték kórusban a gyerekek.

– Tudjátok, a háború alatt Csongrád megyében voltam segédlelkész. Nagyon nagy terület tartozott hozzám. Három város, Szentes, Csongrád és Kunszentmárton, meg sok kis falu, Fábiansebestyén, meg a tiszazugi falvak, Csépa, Tiszaug és a többiek. A főnököm elmenekült nyugatra, féltve a háborútól csinos, fiatal lányait. Én akkor még nőtlen voltam, az életemen kívül szinte semmim sem volt még. A szovjet hadsereg hamar átrohant rajtunk, mentek Budapest bekerítésére. Nálunk sok kárt nem okoztak, csak a motoromat vették el az orosz katonák. Később úgy kellett mondjam: nekik ajándékoztam... Így a félmegyényi területet gyalog, szekéren jártam végig, mikor mit értem el. Nagyon vágytak akkor az emberek Isten után. Sokuknak volt a férje vagy a fia a fronton, s nem tudtak szeretteikről semmit. A templomok mindig tele voltak, éhesek voltak az emberek Isten közelségére.

Történt egyszer, hogy gyalog mentem egyik faluból a másikba. Hogy rövidebb legyen az út, a Tisza gátját választottam. Tempósan lépdeltem, élveztem a magányt, a természetet, mert a gát tetejéről messzire el lehetett látni. Egyszer csak elhaladtam egy tábla mellett, hogy mi volt ráfestve, nem értettem, az orosz betűket nem tudtam olvasni. Nem sokkal később láttam egy kiégett autót lenn, a gát tövében, de még mindig nem gondoltam semmi rosszra.

Ahogy megyek, egyszer csak egy éles gyerekhang állított meg: „Bácsi, vigyázzon, aknamezőn van!” Abban a pillanatban megdermedtem, és mozdulni sem mertem. Néztem, ki szólt. Lenn, a gátalján, a tavalyról maradt levágatlan kukoricás szélén állt egy olyan tíz-tizenkét éves forma fiú. „Mit csináljak, mi lesz most?” - kérdeztem tőle rémülten. Mire a gyerek: „Bácsi, tegnap esett az eső. A sárban biztosan láthatóak a lábnyomai. A saját nyomaiba lépkedve hátráljon ki, amerről jött. Ahova már egyszer lépett, ott biztosan nincs akna.” Igaza volt a kölyöknek. Így is tettem, és szép lassan, hátrafelé elhagytam az aknamezőt. Közben hideg veríték gyöngyözött a hátamon a félelemtől. Mikor nagy sokára újra biztonságban voltam, keres-

tem a gyereket, gondoltam, megköszönöm neki, hogy gyermek létére oly bölcs tanáccsal látott el. De meglepetésemre, a fiú eltűnt. Ahogy mondják, mintha a föld nyelte volna el. Már mondtam, a gát tetejéről jó volt a kilátás, de a fiút sehol nem láttam. Sem akkor, sem többé.

Istennek adtam hálát azért, hogy ott és akkor a halál torkából mentett meg. És ma már tudom, egy igazi angyalt küldött a megsegítségemre."

A fiatal lelkész, aki angyallal találkozott, az édesapám volt.

Lupták György

AZ ISTENSZÜLŐ TEMPLOMBA VEZETÉSÉNEK ÜNNEPE

Egyházunk hagyománya megőrzött és megünnepel egy **kedves történetet** az Istenszüelő Szűz gyermekkorából. Miután szülei már születése előtt Istennek ajánlották Máriát, egy-, majd kétéves korában is elvitték őt a templomba; de akkor a kicsi gyermek még nem akart ott maradni. Amikor három esztendő lett, újra elvitték. A templom ajtajában Zakariás főpap fogadta és vezette a gyermeket a templom belsejébe. Attól kezdve Mária ott nevelkedett. – Az ünnep nyilvánvalóan nem egy aranyosan-kedvesen tipegő óvodáskorú gyermekről szól, hanem **üdvösségtörténeti jelentése** van. Az Istenszüelő Szűz már ebben az eseményben is úgy áll előttünk, hogy általa minden Krisztusra utal. Mária „az Úr hajlékában nevelkedik, hogy maga is az Úr méltó hajlékává legyen.” Isten „Máriában készíti elő a nászszobát, ahol frigyre lép az emberrel.”

Az ünnep ikonja Máriát kétszer vagy akár háromszor is ábrázolja. A templom ajtajában, esetleg úton a templom belseje felé, végül a templom szentélyében, ahol angyal táplálja. – Az ikonmagyarázók ebben az ábrázolásban a **lelki élet** három fokozatát látják: a megtisztulás, a megvilágosodás és az Istennel való egyesülés lépcsőfokait, amelyek a megtérésben Feléje forduló ember számára a Hozzá vezető út egymást feltételező és egymásra épülő mozzanatai.

Az ünnep üdvösségtörténeti, illetve lelkeségi mondanivalója mellett fontos odafigyelnünk arra a tanításra is, amit a gyermek templomba vezetésének története a **szülők** számára rejt. Divatos szlogenként gyakran elhangzik ma a lezser kijelentés: „Én nem erőltetem rá a vallásosságot a gyermekemre; majd eldönti, ha felnő, hogy hívő ember lesz-e.” Álságos és buta hivatkozás ez, a szülő kibúvása a felelősség alól. Hogyan dönthetne, ha nincs tapasztalata arról, amiről döntenie kellene? Ilyen alapon írni-olvasni sem kell megtanítani, s az iskolai oktatás, a nevelés is „erőszak a gyermek akaratán.” Majd eldönti, ha felnő... – Hitünk életformáló gazdagsága életünknek olyan ajándéka, amelynek továbbadása alapvető, örömteli kötelességünk. Gyermekeinket már karon ülő koruktól fogva hoznunk kell az Isten házába, hogy „a templom szentélyében nevelkedve” megérintse őket Isten szeretete, és sajátjukká váljon az Isten családjához tartozás egész életre kiható öröme.